

моветѣ си? дали въ тъмнинѣ тѣ са сла-
вословѣхъ Бога? а, тіміамъ, не са ли
оупотреблявали?

Глѣдайте, Пророцы тѣ, какъ гадате-
лно, пророкуватъ за пречистата Дѣва,
която щеше, неказанно ѝ непостижимо
да вмѣсти въ ѹтробата Си, Оногова,
Кой то въ небеса та са не вмѣщава. Единъ
Иж нарича, Престолъ: дръги, Одръ:
дръги, Лекъ Облакъ: дръги, Етамна
Злата: дръги, Кадилница ѝ Рѣчка:
дръги, Едмочисленъ Евѣщникъ.

Ако не са е оупотреблявало тогава
въ онова время, свѣщи ѝ тіміамъ, о про-
тивници! ще ли да ѣж оуподобватъ на ѣ-
зычески обрядъ? а, ѝ Давидъ, ще ли да
си оуподобва молитвата, на языческій об-
рядъ? който казва: „Да са от-прави
къмъ Тебе моѣта молитва като тімі-
амъ.“(а)

И; Пророкъ Захарій, (баща Предтече-
въ), като кадалъ сѣсѣ тіміамъ въ храмъ-
тъ Господенъ; Ангелъ Божій го направилъ
нѣмъ, заради неврѣстїето мѣ, гдѣто мѣ

(а) Псалм. 140, 2.